

tilstrækkeligt og langt mindre trættende at læse end Rigsdagstidenden, og det er tilveiebragt ved Hjælp af en eneste Stenograph. Hvis man nu altsaa vilde gaae ind paa en saadan forkortet Beretning af Rigsdagsforhandlingerne, eller med andre Ord, vilde gaae ind paa en „Beretning“ istedetfor en ordret Gjengivelse af Forhandlingerne med alle Indledninger, Epiloger og Dmsvøb, som ærede Medlemmer — jeg undtager naturligtvis ikke mig selv — fordi de ere mere eller mindre øvede, mere eller mindre oplagte, willkaarlig komme til at bruge, saa troer jeg, at Tidenden vilde blive mere læst og kunde indskrænktes til det Halve af sin nuværende Storrelse. Jeg skal fremsætte minde om, at, medens det nu ganske vist er temmelig unyttigt, at Lovudkast og deres Motiver, efterat de ere forelagte Rigsdagen, optrykkes i Departementstidenden, vilde det formeentlig være meget nyttigt, om Regjeringen saae sig istand til at offentliggjøre navnlig større og vigtigere Lovudkast nogen Tid før Rigsdagens Åbning, hvilket vilde sætte Medlemmer, som have speciel Indsigt i den enkelte Sag og Interesse for den, istand til bedre at kunne forberede sig, inden de møde paa Rigsdagen, og jeg seer aldeles ikke, hvorfor det ikke skulde lade sig gjøre. Hvis man nu altsaa inddrog ogsaa dette Stof under Lovtidendens 2den Afdeling, vilde ogsaa det bidrage til at sikke, at Tidenden kom ud hver Lovdag hele Aaret rundt. Dette kunde ellers have sine Vanskeligheder, hvilket kan sluttes af, at Departementstidenden for at faae Stof maa afstrykke Lovudkast med Motiver, længe efterat de have foreligget for Rigsdagen og i dennes Tidende. Hvis man kunde sætte Rigsdagstidenden i en vis Forbindelse med Lovtidenden, behøvede man ikke anden Gang at optrykke dem i Rigsdagstidenden, og denne kunde saaledes indskrænktes til at meddele en Beretning om Forhandlingerne samt Betænkningerne; de endelig vedtagne Love ville jo blive indførte i Lovtidenden. Det forstaaer sig, hvis man vilde gaae ind paa denne Be-

sparelse af Kræfter og Penge, maatte man renoncere paa den Behagelighed, vi nu have, at kunne læse Forhandlingerne trykte Dagen efter, at de have fundet Sted. Jeg beder imidlertid ærede Medlemmer erindre, hvor lidet dette dog er Tilfældet, naar den Tid kommer, da Forhandlingerne blive udførligere og længere paa begge Steder; thi da kan det være flere Dage efter, at et kortere Referat har staaet i Dagbladene, inden vi faae Forhandlingerne i Tidenden, ligesom vi da stundom her have maattet behandle vigtige Sager, inden Forhandlingerne derom i det andet Thing forelaae og trykte. Det er da imidlertid en Ulempe, som man efter min Mening kan sætte sig udover, eller rettere, det er ikke nogen Ulempe, at maatte renoncere paa den nævnte Behagelighed — thi renoncere paa den maatte man, fordi det vilde være nødvendigt, at Forhandlingerne kom til at foreligge et Par Dage i Manuskript, for at Medlemmerne kunde see, hvorvidt deres Mening var rigtig udtrykt. Det stæer ogsaa i Kirkecommissionen, og jeg troer, at man paa den Maade virkelig mange Gange faaer et ikke alene meget kortere, men ogsaa correctere Referat af, hvad Bedkommende have sagt og meent, end man nu faaer. Sætter man altsaa Rigsdagstidenden i Forbindelse med Lovtidenden, saa at den, der holder Lovtidenden, for en billig Penge kan faae Rigsdagstidenden med, troer jeg, at man vilde bidrage til, at Rigsdagsforhandlingerne kom om i en langt videre Kred end nu. Det er muligt, at mange ærede Medlemmer ikke synes derom. Det er imidlertid ikke min Tanke alene; thi jeg veed, at Medlemmer i det andet Thing have en lignende Tanke, og det forekommer mig, at, efterat vi nu have holdt Rigsdag i 20 Aar, fortjener den fremsatte Tanke Overveelse. Jeg skal derfor henstille til Ministeriet og Thinget, hvorvidt de troe, at der er noget Frugtbart deri.

N. P. Hansen: Som nylig berørt,